

[Økonomi- og budgetministeren.]

igen at vende sig imod — sådan må det opfattes — de ordninger, der findes for tjenestemændene.

Hr. Henry Christensen pegede i den henseende på, at der er forskel i privilegierne i dette samfund. Ja, der er forskel i privilegierne i dette samfund. Nu forstår jeg altså, at det er tjenestemandsprivilegierne, hr. Henry Christensen tænker på, men der er jo mange andre forskelle i dette samfund end forskellen mellem offentligt og privat ansatte, og hvis vi kan komme ind i en diskussion om, hvordan disse privilegier — de være nok så velerhvervede — kan afskaffes, så er vi da villige til at gå ind i en sådan diskussion. Socialdemokratiet er ikke imod mere lighed i samfundet. Socialdemokratiet er for mere lighed imellem samfundets borgere. Og hvis hr. Henry Christensen undtagelsesvis skulle være villig til at medvirke, så vil det blive hilst med stor glæde og tilfredshed, både hos regeringen og hos socialdemokratiet.

Hr. Poul Schlüter gav udtryk for den vurdering, at hvis man opretholdt indeksskontrakterne, så ville statskassen få en større skatteindtægt end udgiften til indekssikringen. Der må hr. Poul Schlüter vist have regnet fejl, for det, hr. Poul Schlüter betragter som skatteindtægten, er jo ikke blot skatteindtægten af indekstillægget, men af hele den udbetaling, der finder sted. Det vil altså sige inklusive den renteindtægt, som under alle omstændigheder naturligvis skulle beskattes. Altså var det, for at sige det på pænt dansk, ikke særlig vel ud-tænk, det argument.

Det koster staten penge, og det koster dermed de borgere penge, som skal betale til staten, at man har dette system, og det betyder, hvilket er gentaget, og som jeg da gerne skal understrege en gang til, at det er de folk, der mangler spareevnen, der kommer til at betale til de folk, der har denne spareevne. Dette være også sagt til hr. Poul Schlüter, der talte om, at det var en lønmodtagerfjendtlig lovgivning, som vendte sig imod de små indtægter. Jeg tror, hr. Poul Schlüter og jeg har forskellig forestilling om, hvad der er små indtægter. Jeg kan garantere hr. Poul Schlüter for, at det er ikke folk med de små indtægter i dette samfund, der tegner indeksskontrakterne. Det er

rigtigt, at det i stor udstrækning er funktionærer og arbejdere — i stor udstrækning. Men hr. Poul Schlüter ved også, at proportionen af dem, der tegner disse kontrakter, vokser med indtægtens størrelse og er meget lille for dem, der har de små indtægter.

Til hr. Bernhard Baunsgaard skal jeg sige, at jeg forstod hr. Baunsgaard Baunsgaards bemærkninger sådan, at det radikale venstre var imod inflationssikkert opsparing, af staten insflationssikkert opsparing, og jeg forstod hr. Bernhard Baunsgaard sådan, at man var imod en skatteprivilegeret opsparing, og at det var de to motiver, det radikale venstre havde til at gå med til at stemme for forslaget. Da er der, så vidt jeg kan skønne, ikke nogen mellemvej imellem at afskaffe ordningen eller opretholde den. Vi er af den opfattelse, at disse to argumenter, både skattefritagelsen og indekssikringen, er begrundelser, som er socialt urimelige, og som ikke fører til en forøget nettoopsparing.

Jeg kan derfor kun sige, at det er med tilfredshed, vi i hvert fald kan konstatere, at der er et flertal for dette lovforslag her i tinget.

Poul Schlüter: Det er ikke mange bemærkninger, jeg har grund til at gøre, men jeg ville godt sige til økonomiministeren, at jeg har da ikke hævdet, at det var en ren avance, han fik, i hvert fald ikke efter en langtidsbedømmelse, for selvfølgelig er det rigtigt, når han nu fremhæver, at den skat, som til sin tid betales, svarer til den skat, man er sluppet for at betale af renterne og renters rente igennem en årrække. Men når jeg fremhævede så stærkt, at det år efter år vil gå således, at det indekstillæg, statskassen skal udrede, er mindre end den skatteindtægt, staten i samme år får ind, så var det for at vise, at man skal overhovedet ikke være imponeret af tallet 3 milliarder kr., som økonomiministeren påviser at statskassen skal udrede, når vi er kommet på den anden side af århundredskiftet, for år efter år vil sagen likviditetsmæssigt være klaret ved, at statens skatteindtægt overstiger indeksreguleringen. Det er det, jeg mener er aldeles afgørende.

Jeg synes nu, at det talmateriale, vi har, viser, at det er forholdsvis mange faglærte